

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.III.39.183/2011/6.szám

A Kúria dr.Zentai Ágnes ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Bágyi Árpád jogtanácsos által képviselt alperes rendkívüli haláleset ügyében hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. július 14. napján kelt 20.K.30.517/2008/34. számú ítélete ellen a felperes által 35. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - az alulírott helyen és napon - megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Bíróság 20.K.30.517/2008/34. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes férjét, (a továbbiakban: beteg) 2006. március 9. napján mentő szállította otthonából a fül-orr-gégészeti osztály szakambulanciájára, alkoholos befolyásoltság állapotában, hányást követően nehezített légzéssel. Az orvosi dokumentáció szerint helyi érzéstelenítésben légcsőmetszést végeztek, amelynek során szövődmenyként vérbelehelés történt és a mandzsetta sérülése miatt tubuscserét végeztek. A beteget 2006. március 9. napján 02 órától 2006. március 11. napján 12 óráig az intenzív terápiás osztályon kezelték, majd visszahelyezték a fül-orr-gégészeti osztályra. Az ápolás második napján a légcsőmetszést véglegesítették, szövődmeny kialakulását nem tapasztalt, gyulladást megelőző, valamint légzést segítő terápiát alkalmaztak, az alkohol megvonás tünetei miatt pszichiátriai konzíliumot kértek. A beteg 2006. március 13. napján hajnalban nyugtalan volt, a szobát többször elhagyta, majd

betegtársa 05 óra körüli időben visszaérkezését követően észlelte, hogy a padlóra ült, ezért értesítette a nővért. Az ügyeletes orvos két perccel később megkezdte az akkor már eszméletlen beteg mesterséges lélegeztetését, érdemi újraélesztési tevékenységre azonban nem került sor, a kórház újraélesztési csoportja a halál beálltát állapította meg.

A 2006. március 21. napján foganatosított hatósági boncolásról készült jegyzőkönyv szerint a halál közvetlen oka természetes okból kialakult tüdő- és hörgőgyulladás következményeként létrejött váladék általi légcső és hörgőelzáródás, amely halálhoz vezető heveny légzési és vérkeringési elégtelenséget idézett elő.

A felperes 2006. március 16. napján kérte a haláleset rendkívüli halálként történő vizsgálatát.

A (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) megismételt eljárásban 2007. szeptember 7. napján hozott 01-321-1-98/3/2006. számú határozatával a rendkívüli haláleset ügyében az eljárást az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Etv.) 218. § /1/ és /3/ bekezdés e/ pontja alapján befejezte. A határozat indokolásában rögzítette, hogy dr. Molnár Miklós igazságügyi orvosszakértő szakértői véleménye szerint a beteg halálát szívelégtelenség, szívmegállás okozta. Az igazságügyi szakértői vélemény rögzítette, hogy megállapításai nincsenek ellentmondásban a boncolásról készített jegyzőkönyvben megállapított halálokkal. A váladék általi légcső és hörgőelzáródás a halál beállta után keletkezett, amelyet alátámaszt az a tény, hogy a boncolás során nem írtak le fulladásra jellemző másodlagos tüneteket.

Az alperes 2007. november 9. napján hozott 27-17/9/1/2006. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatának indokolásában arra hivatkozott, hogy a megismételt eljárásban kétséget kizáróan tisztázta az elsőfokú hatóság a halál bekövetkezésében közvetlen okát. Megállapította, hogy a boncolásról készült jegyzőkönyvben, valamint ... igazságügyi szakértő szakértői véleményében megjelölt halálok között nincs ellentmondás. Utalt arra, hogy az igazságügyi szakértői vélemény a felperes által feltett kérdésekre is választ adott.

A Fővárosi Bíróság az alperes határozat ellen előterjesztett, a felperesi keresetet jogerős ítéletével elutasította. Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a felperes keresetének elbírálása során orvosszakértői kérdésekben kellett állást foglalnia. Azonban a felperes igazságügyi orvosszakértő bevezetését nem kérte, ezért ... igazságügyi szakértő szakértői véleménye alapján állapította meg, hogy a beteg halálának közvetlen oka a boncolásról készült jegyzőkönyvben foglaltakkal egyezően nem bizonyítható, és nem is valószínűsíthető. Rögzítette, hogy az orvosszakértői vélemény

szerint a beteg halálát olyan heveny szívelégtelenség okozta, amely az általános légúti gyulladás együttes hatása alapján hirtelen alakult ki. Az orvosszakértői vélemény kiemelte, hogy a boncolásról készült jegyzőkönyvben foglalt halálok esetén a beteg tartósan fulladt volna, nem lett volna képes arra, hogy a kórtermet többször elhagyja, és helyet változtasson. A fenti megállapításokat alátámasztotta ... ügyeletes orvos, ... ápolónő tanúk vallomása, akik megerősítették, hogy a beteg újraélesztésekor a levegő a tüdejébe lejutott. Az elsőfokú bíróság értékelte a beteg társ egészségi állapota miatt írásban benyújtott vallomását is, amely szerint a felperes férje önállóan közlekedett, légzésével nem volt probléma, azonban 2006. március 12. napján este, illetve éjszaka kötözést, kezelést, nyákszívást nem alkalmaztak. ... ügyeletes orvos vallomása és az orvosszakértői vélemény alapján rögzítette, nincs ellentmondás abban a kérdésben sem, hogy amennyiben a gégemetszés során idegentest került volna a beteg légcsövébe, úgy azt a boncolásról készült jegyzőkönyv tartalmazta volna.

Hangsúlyozta, hogy sem anyagi, sem eljárásjogi jogszabálysértés nem történt, a felperes nem hivatkozott olyan bizonyítékra, amely alátámasztotta volna, hogy orvosi mulasztás vagy egészségügyi szabály megszegése okozati összefüggésben állt a beteg halálával.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A felülvizsgálat eredményeképpen elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelmének történő helyt adást, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a Fővárosi Bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felperes arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő, mert az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az alperes határozatában nem pontosan rögzítette a tényállást, és mellőzte az egészségügyi ellátásra irányadó szakmai szabályok betartásának értékelését. Ítéletében a bizonyítékok mérlegelése során nem indokolta, hogy a beteg társ nyilatkozatával ellentétben miért az ügyeletes orvos és az ápoló nyilatkozatát, tanúvallomását fogadta el. A bizonyítékokat nem összességében és okszerűen értékelte, ezért a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. § -át, a 164. § /1/ bekezdését, és a 221. § /1/ bekezdést.

A felperes álláspontja szerint az alperes a bizonyítási eljárás során nem vizsgálta a beteg intenzív osztályra történő szállításának körülményeit, pszichiátriai szakorvosi vizsgálat nem történt, a gyógyító ellátás részét képező kötéscsere nem felelt meg az előírásoknak. A beteg nyugtalanságát nem észlelték, az orvosok, illetve ápolók részéről az újraélesztés nem felelt meg a szakmai ajánlásnak, az újraélesztés pontos körülményeit a közigazgatási szervek nem tisztázták, nem végezték el a hullai szövetminták elemzését. A felperes kiemelte, hogy az igazságügyi szakértői véleményben, valamint a halottvizsgálati bizonyítványban rögzítettek egymásnak ellentmondók.

A felperes eljárási jogszabálysértésekre is hivatkozott, előadta, hogy az elsőfokú hatóság határozatának indokolása a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § /1/ bekezdés ef/ és eg/ pontját sérti, az eljárást a Ket. 33. §-ában meghatározott határidő elteltét követően folytatták le, sérült a felperes Ket. 4. § /1/ bekezdésében meghatározott határidőben hozott döntéshez való joga.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartására tett indítványt.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria kiemeli, hogy a Pp. 270. § /1/ bekezdés alapján a jogerős ítélet jogszerűségét vizsgálhatja, ezért a felülvizsgálat tárgyát nem képezi a közigazgatási eljárásban hozott határozat. A Ket. rendelkezései a közigazgatási eljárásra vonatkozóan tartalmazzak eljárásjogi rendelkezéseket, ezért a jogerős ítélet a Ket. rendelkezéseit nem sértheti.

A Kúria hangsúlyozza, hogy a bíróság a tényállást megállapítására és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó szabályokat nem sértette meg, ezért a jogerős ítélet a Pp. 206. § /1/ bekezdését nem sérti.

A Kúria rámutat arra, hogy a bíróság közvetlen halálok vizsgálata körében a boncolásról készült jegyzőkönyvben és az igazságügyi orvosszakértői véleményben rögzített megállapításokat az ügyeletes orvosok és a nővér tanuvallomásában foglaltakkal együttesen értékelte és nem mellőzte a betegtárs nyilatkozatának vizsgálatát sem. A Fővárosi Bíróság kiemelte, hogy orvosszakértői kérdésekben kellett állást foglalnia, azonban a felperes igazságügyi orvosszakértő bevezetését a perbe nem kérte, ezért a bizonyíték hiányát a felperes tájékoztatását követően a terhére értékelte.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a Pp. 164. § /1/ bekezdés értelmében a felülvizsgálni kért határozatok jogszabálysértő jellegének bizonyítása a felperest terhelte. A felperes volt köteles bizonyítani azon állítását, hogy a közigazgatási eljárásban készült igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapítása ellentétesek a boncolási jegyzőkönyvben foglaltakkal és a halál közvetlen okát a halottvizsgálati bizonyítvány tartalmazza helyesen.

A felperes a Pp. 3. § /3/ bekezdésében foglalt tájékoztatást követően sem kérte igazságügyi orvosszakértő bevezetését a perbe. Az eljárás a felperes kérelmére indult, ezért a Pp. 336/A. § /1/ bekezdés alapján a közigazgatási perben igazságügyi orvosszakértő kirendelésének hivatalból nem volt helye.

A Kúria ismételten hangsúlyozza, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. § /1/ bekezdés alapján a bizonyítékok értékelését, mérlegelésének törvényességét támadta. A felülvizsgálati eljárás keretében felülmérlegelésre csak kivételes esetben csak akkor kerülhet sor, ha a bíróság a tényállást nem tárta fel, iratellenes vagy okszerűtlen a bizonyítékok értékelése, illetve a jogerős ítélet indokolása logikai ellentmondást tartalmaz. A Fővárosi Bíróság a Pp. 221. § /1/ bekezdése szerint a bizonyítékok értékelésének szempontjait részletesen rögzítette, a feltárt tényeket, a rendelkezése álló adatokat okszerűen és helyesen mérlegelte.

A közigazgatási perben eljárási jogszabálysértés az ügy érdemére nem kihatóan nem történt. A tanúk vallomása, - e körben az írásban tett vallomás - között olyan ellentmondás nem volt, amely a tanúk szembesítését tette volna szükségessé, figyelemmel arra is, hogy az orvosok nem azonos időpontokban voltak ügyeletben, és eltérő időpontokban látták el beteget.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdés alapján hatályában fenntartotta, mivel a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.

A felülvizsgálati eljárásban az alperesnek költsége nem merült fel, ezért a Kúria mellőzte az arra vonatkozó döntést.

A felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán lerovásra nem került felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére, figyelemmel az illetekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdésben foglaltakra.

, 2012. október 17.

**Dr.Sperka Kálmán sk. a tanács elnöke, Dr.Dávid Irén sk. előadó
bíró, Dr.Hörcher dr.Marosi Ildikó sk. bíró**

A kiadmány hitelélül

bírósági írnok